

לְמוֹאֵב, גְּדוּלָא בִישָׁא גְדֻלָּנָא בִּינָנָא. וּמִנּוּ. מֹשֶׁה
 רַב־יְהוֹן אִמְרוּ לְהֵם זְקֵנֵי מַדִּין לְמוֹאֵב גִּדּוּל אַחַד רַע גִּדְלָנוּ אֲצַלְנוּ וּמִיָּהוּ מֹשֶׁה רַבִּם שֶׁל
 הַיְהוּדִים. עַל חֵד פּוֹמְרָא דְחָוָה בִּינָנָא, דְרַבִּי לִיָּה וְגִדְיֵל
 לִיָּה בְּבִיתֵיהּ, וְיָהֵב לִיָּה בְּרַתֵּיהּ לְאַנְתּוֹ. עַל יַדֵּי כּוֹמֵר אַחַד שֶׁהִיא
 בִּינָנוּ הוּא יִתְרוֹ שְׂגִידֵל וְטִיפַח אוֹתוֹ בְּבִיתוֹ וְנָתַן לוֹ אֶת צְפוּרָה בִּיתוֹ לְאִשָּׁה. וְלֹא עוֹד,
 אֲלֹא יָהֵב לִיָּה מְמוֹנָא, וְשָׁדֵר לִיָּה לְמַצְרַיִם, לְשִׁיצָאָה
 כָּל אֲרָעָא וְלֹא עוֹד אֲלֹא נָתַן לוֹ מִמּוֹן וְשִׁלַּח אוֹתוֹ לְמַצְרַיִם לְכַלּוֹת אֶת כָּל הָאָרֶץ.
 וְאִיָּהוּ, וְכָל בִּיתֵיהּ, אֶתְמַשְׁכוּ אֶבְתְּרִיָּה וְיִתְרוֹ וְכָל בִּיתוֹ נִמְשָׁכוּ
 אַחֲרֵי שְׁנַתְּגִירוֹ. אִי לְהַהוּא רַב־יְהוֹן, נִיכּוּל לְאַעְקָרָא מִן
 עֲלָמָא, כָּל עַמָּא דִּילֵיהּ יִתְעַקְרוּן מִיַּד מַעְלָמָא אִם נוֹכַל לְעַקּוֹר
 אֶת מֹשֶׁה רַבִּם מִהָעוֹלָם כָּל הָעַם שְׁלוֹ גַם יַעֲקְרוּ אִיתּוֹ מִיַּד מִהָעוֹלָם. וְכָל עֵיטָא
 בִּישָׁא מִהַהוּא מְלָה דְפְעוֹר, מְפֻדִין חָוָה וְכָל הָעֵצָה הָרַעָה בְּדַבֵּר
 פְּעוֹר הִיא מְזַקְנֵי מַדִּין.

מדין הפקירו את נשיהם ובנותיהם להחטיא את ישראל וציוו על בת הנשיא
 שתחטיא רק את משה

וְתָא חָזִי, דְכִלָּא חָוָה מְפֻדִין. וְכָל עֵיטָא דְלָחוּן עַל מֹשֶׁה
 חָוָה. וְבֹא וְרָאָה כִּי כָל הָעֵצָה שִׁלְהֵם הִיתָה מִמַּדִּין וְכָל הָעֵצָה שִׁלְהֵם הִיתָה
 לְעַקּוֹר אֶת מֹשֶׁה רַבִּינוּ וְבְעֵיטָא דְלָחוּן, שְׁכָרוּ לְבַלְעָם. וּבַעֲצַת מַדִּין הֵם
 שָׁכְרוּ אֶת בַּלְעָם לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל בִּיּוֹן דְחָמוּ דְבַלְעָם לָא יָכִיל, נִטְלוּ

עִיטָא אַחֲרָא בִישָׁא לְגַרְמִייהוּ כיון שראו שבלעם לא יכול לקלל את ישראל נטלו מבלעם עצה רעה אחרת לעצמם, **וְאִפְקִירוּ נְשִׂייהוּ וּבְנֹתֵיהוּ יִתִיר מְמוּאָב, דְּהָא עַל נְשִׂי מַדִּין פְּתִיב** והפקירו את נשיהם ובנותיהם יותר ממואב שהרי על נשי מדין כתוב, (במדבר לא) **הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל** בדבר בלעם וְגו'. **וְכֹלָא מִמַּדִּין הָוָה.** וכל החטא הזה היה ממדין **נְטִלוּ** (דף ק"צ ע"א) **עִיטָא בְּהַרֵי נְשִׂיָאָה דְּלַהוֹן, דִּיפְקִיר בְּרַתֵיהוּ.** לקחו עצה יחד עם הנשיא שלהם שיפקיר את ביתו **דְּחֲשִׁיבוּ לְנִטְלָא לְמֹשֶׁה בְּרִשְׁתֵּיהוֹן,** כי חשבו להפיל את משה רבינו ברשתם **בְּכַמָּה זַיְנֵי חֲרָשִׁין אַעֲטְרוּ לָהּ, דִּיתַפֵּס רִישָׁא דְּלַהוֹן.** ובכמה מיני כשפים העטירו את ראשה של הבת כדי שתתפוס את ראש בני ישראל משה רבינו **וְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא** (ישעיה מד) **מֵשִׁיב חַכְמִים אַחֹר** והקב"ה השיב עצתם אחור **אֵינּוּן חָמֵן דִּירִישָׁא יִתַּפֵּס בְּרִשְׁתָּא דְּלַהוֹן** כי אכן הם ראו שיתפס הראש ברשת שלהם, **וְלֹא יִדְעוּ** ולא ידעו שאין זה משה רבינו **חָמוּ וְלֹא חָמוּ** ראו ולא ידעו מה ראו. **חָמוּ רִישָׁא דְּעַמָּא דְּנַפִּיל בְּהַרְדָּה, וְכַמָּה אֲלַפִּין אוּחְרָנִין, וְחֲשִׁיבוּ דְּמֹשֶׁה הָוָה** כי הם ראו לראש העם שנופל ברשתם יחד עם ביתו של הנשיא ואיתו עוד אלפים אחרים וחשבו שיהיה זה משה רבנו, **אִפְקִירוּ לָהּ, וּפְקִידוּ לָהּ עַל מֹשֶׁה, דִּלָּא תִזְדַּוְּגֵי לְאַחֲרָא, אֵלָא בֵּיהּ** הפקירו את הבת של הנשיא והזהירו אותה שלא תזדווג רק עם משה רבנו. **אָמְרָה לוֹן, בְּמָה אָנְדַע אמרה להם איך אדע מי הוא משה.** **אָמְרוּ הֵהוּא דְּתַחְמִי דְּכֹלָא קְיַיְמִי**

קַמִּיָּה, בִּיהַ תִּזְדוּגִי, וְלֹא בְּאַחֲרָא אִמְרוּ לָהּ אוֹתוֹ אֶחָד שְׁתֵּרָאֵי שְׂכוּלָם עוֹמְדִים סְבִיבוּ אִיתוּ תִזְדוּגִי וְלֹא עִם אַחֲרֵי. כִּיּוֹן דְּאַתָּא זְמָרִי בֶן סְלוּא, קָמוּ קַמִּיָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים (נ"א תְּשַׁעַה וְחֲמִשִּׁים) אֶלְפָּה, מִשְׁבְּטָא דְשִׁמְעוֹן, בְּגִין דְּהָוָה נִשְׂיָאָה דְלָהוֹן כִּיּוֹן שְׁהִיַּע זְמָרִי בֶן סְלוּא רֵאתָה שְׁהוּלְכִים אִיתוּ עוֹד עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה אֶלְפָּה אִישׁ כִּיּוֹן שְׁהִיָּה נִשְׂיָא שְׁבֹט שְׁמַעוֹן, וְהִיא חֲשִׁיבַת דְּהוּא מִשָּׁה, וְאַזְדוּגַת בִּיהַ כִּיּוֹן שְׂרֵאתָה כֶּךָ חֲשַׁבָה שְׁהוּא מִשָּׁה וְהִזְדוּגָה עִימוּ. כִּיּוֹן דְּחָמוּ כָּל אֵינּוֹן שְׂאָר לְדָא, עָבְדוּ מַה דְּעָבְדוּ, וְהָוָה מַה דְּהָוָה כִּיּוֹן שְׂרָאוּ כָּל הַשָּׂאָר שְׁהוּא חוּטָא אִיתָה עֲשׂוּ מַה שְׁעֲשׂוּ וְנִכְשְׁלוּ וְמַה שְׁהִיָּה הִיָּה וְעַל יְדֵי כֶּן מִתּוּ בְּמַגְפָּה אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים אֶלְפָּה.

מדין נענשו ע"י משה רבנו ומואב על ידי דוד המלך

וְכָלְא הָוָה מְמַדִּין, בְּכַמְּהָ זֵינִין, וּבְגִין כֶּךָ אֶתְעַנְשׂוּ מְדִין וְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אָמַר לְמִשָּׁה, וְהִכַּל הִיָּה מִמְדִין בְּכַמְּהָ מִינֵי אַפְנִים וְלִכְּן נִעְנְשׂוּ מְדִין וְהַקְּבָ"ה אָמַר לְמִשָּׁה רַבְּנוּ (בְּמַדְבַּר לֹא) נְקוּם נְקַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמְּדִינִים. לָךְ אֶתְחַזִּי, וְלָךְ יָאוּת לָךְ רֵאוּי וִיָּאָה לְנִקּוּם הַנְּקַמָּה מֵהֶם כִּי הֵם נִיסּוּ לְתַפּוּס אוֹתָךְ בְּרִשְׁתָּם. לְמוֹאָב אָנָּה שְׂבִיב לִוְן לְבַתָּר דְּיַפְקוֹן תִּרִין מְרַגְלָאן מְנִיָּהוּ אַבְּל לְמוֹאָב אֲנִי עוֹזֵב עַכְשִׁיו וְאִינִי מַעֲנִישָׁם עַד שִׁיַּצָּא מֵהֶם שְׁתֵּי מְרַגְלִיּוֹת שְׁהֶם רוּת הַמוֹאָבִית וְנַעֲמָה הַעַמּוֹנִית שְׁמֵהֶם יֵצֵא שׁוֹשֶׁלֶת בֵּית דָּוִד, הָא דְּדָוִד בְּרִיָּה דִישִׁי, דְּאִיָּהוּ יְנַקּוּם נוֹקְמִין דְּמוֹאָב וְכַבֵּר דָּוִד בֶּן יִשִׁי יְנַקּוּם אֶת הַנְּקַמָּה מִמוֹאָב, וְיִסְחִי קְדִירָה

דְּמִלֵּיאַ טַנוּפָא דְפַעוּר, הִנָּהּ הוּא דְכָתִיב וירחץ את הקדירה
המלאה טינופת של פעור היינו שינקום מהם על דבר פעור וזהו שכתוב, (תהלים ט)
מוֹאֵב סִיר רַחֲצֵי וְדָאֵי אעשה עם מואב תשמישי כקדירה המוכנת לרחוץ
בה, **וְעַד דְּאֵינוּן תִּרְיִן מְרַגְלָאן לָא נַפְקוּ, לָא אַתְעַנְשׂוּ** ועד
שלא יצאו אותם שתי המרגליות ממואב לא נענשו, **כִּיּוֹן דְּנַפְקוּ, אַתָּא דָּוִד**
וְאַסְחֵי קְדִירָה מְטַנוּפָא דְלָהוּן כיון שיצאו אותם המרגליות בא דוד
המלך ורחץ את הקדירה מהטינוף שלהם **וּכְלָהּוּ אַתְעַנְשׂוּ** ונמצא שלבסוף כולם
נענשו **מַדִּין בְּיַמֵּי מוֹשֶׁה מוֹאֵב בְּיַמֵּי דָּוִד.**

לא היה עוד בעולם מי שעשה רעה לישראל כמו המדיינים

תָּא חַזִּי, חֲיִיבֵיא דְמַדִּין, עִם כָּל דָּא לָא שְׂכִיכוּ מִכָּל
בְּיַשִּׁין דְלָהוּן בא וראה כי הרשעים של מדין עם כל זה לא נחו מכל הרעות
שלהם. **לְבַתֵּר דְרִיזִין דְחָמוּ דְמִית יְהוֹשֻׁעַ, וְכָל אֵינוּן זְקֵנִים**
דְּאַתְחָזוּ לְמַעַבְדַּי נִסְ עַל יְדִיָּהוּ כי הנה לאחר כמה דורות כשראו שמת
יהושע וכל אותם הזקנים שהיו ראויים שיעשה נס על ידם, **אָמְרוּ הַשֵּׁתָא**
שְׁעָתָא קִימָא לָן אמרו זקני מדין עכשיו השעה עומדת לנו. **מָה עֲבָדוּ**
אַתּוּ לְגַבֵּי עַמְלָק, אָמְרוּ אֵית לָכוּן לְאַדְכָּרָא, מָה עֲבָדוּ
לָכוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמוֹשֶׁה רַבִּיהוּן, וְיְהוֹשֻׁעַ תַּלְמִידָא
דִּילֵיהּ, דְּשִׁיעֵי לָכוּן מַעְלָמָא מה עשו, באו אצל עמלק ואמרו להם יש
לכם לזכור מה עשה משה רבם של ישראל ויהושע תלמידו שכילו אתכם מהעולם,